

денъ пжтъ минувахъ прѣзь Цариградъ, тамъ градскій сжвѣтъ за построение-то на пжтища-та въ Пера откри твжрдини-тѣ на старий Генуески градъ, построенъ тамъ като за помянъ на паднала-та Восточна Римска Империа. Генуески-тѣ архиви сж много по тия места, но кога ли ще са намери единъ не само ученъ, но и патриотъ Италиенець, кой-то да прѣдприеме да опише тжзи знаменита страница на История-та за Италиански-тѣ колонии, отъ като обходи съ внимание места-та, дѣ-то тѣ са намиратъ.

«На 27 Авг. оставихъ Плѣвень и са отправихъ камъ Югъ съ намерение да излѣза по-скоро отъ тѣзи прехубави полени. Слѣдъ два дни пристигнахъ подъ Балкана или почти до низки-тѣ бжрда, кои-то са досѣгатъ откамъ Северъ до послѣдний пласть отъ тази голѣма планина. Тѣзи бжрда сж отъ третична-та геологическа формация и са отварятъ тукъ отъ джлбокъ улей, на кой-то стени-тѣ сж усѣчени отвѣсно и параллелно. Тѣзи улей запраздия рѣка-та Видъ, коя-то тукъ на едно место са вжспира, та прави единъ видъ джлговато водовмѣстище, кое-то има твжрдѣ приятенъ изгледъ. Приказваха ми, че на камъ Югъ са намирали нѣкакви развалини; азъ тржгнахъ камъ тѣхъ и слѣдъ два километра видѣхъ, че улей-тъ на рѣка-та са разширяваше като единъ хубавъ зеленъ окржгъ на джлжина 1500, а на широчина до 4,000 метри, кой-то е заобиколенъ отъ всички страни съ гористи голѣми могили, отъ послѣдний пласть, за кого-то споменахме. На Северъ отъ този окржгъ вжрху една издадена скала бѣха развалини-тѣ, кои-то ми насочиха, и кои-то бѣха една живописна работа. Това бѣше единъ бжлгарски монастиръ у Сладовець; той е работа отъ около тринадесятий или четирнадесятий вѣкъ. Една скала на колело, отъ друга-та страна на рѣка-та Видъ, на расстояние десетина минути отъ тамъ, привлече внимание-то ми; азъ веднага са ушжихъ за тамъ и това излезе сжгласно съ прѣдположения-та ми: тази скала била една римска кула съ твжрдѣ чудесно устройство. Тя изгледваше като една скала въ видъ на правожгленникъ, що излизаше отъ планина-та и като рогъ са впушаше въ полѣна-та. На вжрхове-тѣ ѳ бѣха едни вѣти направи. Ако този правожгленникъ, съ сжвжршенна правилность бѣше естественъ, това щеше да бжде игра на естество-то. Ако това е едно искусвенно дѣло, то е една извжпредна работа, защо-то скала-та виси надъ р. Видъ до тридесять, четиридесять стжпки. Въ сѣки случай не е мжчно да са познае, че тази тукъ е една отъ тѣзи четири или петъ стотинъ були, кои-то Юстинианъ е градилъ или